

**בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים**

עת"מ

העותרת:

סנ"צ רותי האוסליך (025322215)

ע"י ברטל, כהן, עורכי דין

רח' החילוץ 5, רמת גן 5252269

טלפון: 03-9499666, פקס: 03-9499667, נייד: 054-8024444

office@bartal-cohen.co.il

נגד

המשיבים:

1. **השר לביטחון לאומי**

2. **המפקח הכללי של משטרת ישראל**

3. **היועצת המשפטית לממשלה**

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

רח' מח"ל 7, ירושלים 9149301

טלפון: 073-3920000, פקס: 02-6468053

ez-jer@justice.gov.il

ע ת י ר ה מ י נ ה ל י ת

לפי פרט 1)37 לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000

■ מוגשת בזאת עתירה מינהלית נגד החלטתו של השר לביטחון לאומי מיום 9.2.2026, שבמסגרתה הודיע, כי החליט לדחות את המלצתם המקצועית של המפקח הכללי של משטרת ישראל (להלן, **המפכ"ל**) וסגל הפיקוד הכללי הארצי של משטרת ישראל (להלן, **הספ"כ הארצי**), למנות את העותרת לראש מחלקת חקירות בחטיבת החקירות ולהעלות את דרגתה מסגן ניצב לניצב משנה.

העותרת תטען ותדגים, כי החלטת השר נסובה על שיקולים זרים הקוראים תיגר באופן גלוי על עצמאותה של משטרת ישראל בכלל ואגף החקירות והמודיעין במשטרת ישראל בפרט; וכן, כי היא נשענת על תשתית עובדתית שגויה, מעושה ומאולצת; וכן, כי היא מתעלמת מהמלצות פוזיטיביות של הדרג הפיקודי-מקצועי של משטרת ישראל, אשר גובשו בתום הליך מקצועי מובנה וסדור; ובשל כל האמור, היא לוקה בחוסר סבירות קיצוני ודינה להתבטל.

בית המשפט יתבקש, אפוא, לבטל את החלטתו של משיב 1 מיום 9.2.2026; וכן, להורות למשיב 1 לאמץ את המלצת המפכ"ל והספ"כ הארצי בעניינה של העותרת; ולצורך כך, להורות למשיב 1 בצו להפעיל את הסמכות המוקנית לו בסעיף 7 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן,

פקודת המשטרה) למנות את העותרת לתפקיד ראש מחלקת חקירות בחטיבת החקירות ולהעלותה לדרגת נציב משנה.

אלא אם נאמר במפורש אחרת, ההדגשות אינן במקור.

* * *

הצדדים לעתירה

1. העותרת, סני"צ רותי האוסליך, משרתת במשטרת ישראל מזה כשלושה עשורים במגוון רחב של תפקידי ליבה מורכבים בתחום החקירות והמודיעין. לאורך שירותה, העותרת התקדמה במנעד התפקידים והדרגות בארגון בזכות כישוריה, ביצועיה שזכו לכל שבח ממפקדיה והצטיינות יתרה בעשייתה המקצועית. העותרת נושאת כעת בתפקיד ראש מדור במחלקת החקירות שבחטיבת החקירות במטה הארצי. כפי שיפורט להלן, ביולי 2025 הוחלט על ידי הספ"כ הארצי, בראשות משיב 2, לקדם את העותרת ולמנותה לתפקיד ראש מחלקת החקירות ולהעלות את דרגתה לנציב משנה.

2. משיב 1, השר לביטחון לאומי, הוא הגורם שנתונה לו הסמכות בסעיף 7 לפקודת המשטרה למנות קציני משטרה בכירים. כפי שיפורט להלן, המלצתם של הספ"כ הארצי ומשיב 2 לקדם את העותרת, הונחה על שולחנו של משיב 1 עוד ביולי 2025, אולם עד ליום 13.1.2026, היינו – משך כשבעה חודשים, מילא פיו מים ונמנע מלאמץ את המלצתם או לנמק את סירובו לעשות כן, הגם שעוד באפריל 2025 הושגו בינו לבין משיבה 3 הבנות בקשר למינויים של שוטרים וקידומם, במסגרת **בג"ץ 9037-08-24**. את טעמיו לעיכוב קידומה של העותרת, ובהמשך – החלטתו לדחות את ההמלצה לקדמה, מסר משיב 1 רק לאחר שנעשתה אליו פניה מטעם משיבה 3, אשר העלתה חשש ממשי בדבר שיקולים זרים העומדים בבסיס התנהלותו.

3. משיב 2, המפקח הכללי, הוא בעל התפקיד הבכיר ביותר במשטרת ישראל והוא אחראי על סדרי ניהולה ועל הפעלתה. בהתאם לנוהלי המשטרה והנחיות המשרד לביטחון לאומי, כפי שיפורט בגוף העתירה, משיב 2 עומד בראש פורום הספ"כ הארצי, עת הוא מתכנס לשם קבלת החלטות בדבר מינוי וקידום קציני משטרה. החלטת הספ"כ נמסרת למשיב 1.

4. משיבה 3, היועצת המשפטית לממשלה, היא הפרשן המוסמך של החוק כלפי רשויות המינהל, וחוות דעתה מחייבת אותן – כל עוד לא פסק בית המשפט אחרת (בג"ץ 158/21 **רופאים לזכויות אדם ואח' נ' השר לביטחון פנים ואח'** (31.1.2021)). כאמור לעיל, במסגרת עתירות שהוגשו לבית המשפט העליון המבקשות להעביר את משיב 1 מתפקידו, הושגו הסכמות בינו לבין משיבה 3, המסדירות את ממשקי העבודה שבין משטרת ישראל לבין המשרד והשר לביטחון לאומי, לרבות בכל הנוגע למינוי שוטרים וקידומם. משיבה 3 פנתה חזור ונשנה למשרד לביטחון לאומי

בנוגע לקידומה של העותרת – ללא מענה. משיב 1 נאות להשיבה ביום 13.1.2026, רק לאחר שפנתה אליו באופן ישיר והעלתה חשש ממשי בדבר שיקולים זרים העומדים בבסיס התנהלותו.

* * *

העובדות הצריכות לעניין

5. העותרת היא קצינה מצטיינת, מוערכת, עתירת ידע וניסיון בתחומי החקירות והמודיעין, המשרתת במשטרת ישראל מעט למעלה מעשרים ושמונה שנים, במגוון תפקידי ליבה מקצועיים ופיקודיים מורכבים. אמנם קצרה היריעה מלפרט, אך לא נצא ידי חובה אם לא נפרט מקצת מן השבחים להם זכתה לאורך שנות שירותה:

א. הערכות מקצועיות.

- "קצינה טובה מאד... מקצועית ומנוסה בתחומה, משקיעה מזמנה ומרצה להצלחת המחלק" (2011);
- "בעלת ידע מקצועי עשיר וניסיון רב... מבצעת את התפקיד על הצד הטוב ביותר" (2012);
- "קצינה ראויה לכל הערכה, מקצועית, בעלת יכולות ביצועיות וחשיבתיות גבוהות, מתאימה לקידום במערכת" (2013);
- "קצינה מקצועית אינטליגנטית ומנהיגה מכוח אישיותה. חדורת מוטיבציה ורוח לחימה, נחישות ואמונה בדרך. ראויה ומתאימה לקידום בתפקידי פיקוד" (2014);
- "קצינה מקצועית מאוד ומחוייבת, יצירתית ומהווה מודל ודוגמה לפקודיה בדגש על המסירות והמחוייבות" (2015);
- "מקצועית מאוד, ערכית, משקיעה רבות בתפקידה, בעלת גישה שירותית וחברית הן לפקודיה והן לעמיתה לעבודה, מהווה מקור ידע בתחום החקירות" (2018);
- "קצינה ותיקה ומקצועית... אחראית מאוד, מקצועית מאוד, יוזמת ומשקיעה. בעלת מוסר עבודה גבוה, ערכיות ולויאליות למפקדיה" (2019).
- "קצינה מקצועית ואחראית, מבצעת את תפקידה ביעילות, בעלת כושר ביצוע ברמה גבוהה, מפגינה יכולת אבחנה בין עיקר לטפל וממוקדת בעיקר. מובילה ומפתחת תהליכים בתחומי האח"מ..." (2020-2021);
- "קצינת חקירות ותיקה מאוד הבקיא בעבודת האח"מ. ניסיון כמפקדת וקצינת חקירות ביחידות השטח תורם לביצוע התפקיד... מגשרת על פערי ידע מקצועיים

ולמרות שאינה עו"ד, מנהלת מומחים, השתלבה בפקוד על המדור... הישגית מאוד, מלאה במוטיבציה ומרץ לקידום פרויקטים ועבודה" (2022).

ב. ראיונות.

- בראיון שערך עמה משיב 2 (ממ"ז חוף באותה העת), ציין כי העותרת קצינה "מוערכת לאורך כל הדרך. מפקדת במגוון תפקידי אח"מ, תחנה, מרחב ומטה, עם ראיה רחבה של תפקידי האח"מ" (26.11.2023);
- בראיון שערך עמה רמ"ח חקירות, נצ"מ זיו שגיב, נאמר, בין היתר: "שמח מאוד שדרכנו הצטלבו והכרתי אותך כקצינה רצינית ומקצועית וכמפקדת מסורה, אחראית..." (14.2.2024);
- בראיון שערך עמה רמ"ח חקירות, נצ"מ בועז חממי, הרעיף מילות שבח על תפקודה של העותרת ויכולותיה האישיות והמקצועיות, וחתם את דבריו כך: "את קצינה מעולה, מקצועית, חרוצה, מסורה וערכית" (31.8.2025).

עת/1	גיליונות הערכה שנתיים (דף ראשון והערכה מילולית);
עת/2	קובץ ראיונות מפקדים (סנ"צ);

6. ביום 14.7.2025, בתום הליך סדור ומקצועי, הוחלט בפורום הספ"כ הארצי בראשות המפק"ל, למנות את העותרת לתפקיד ראש מחלקת חקירות בחטיבת החקירות, אגף החקירות והמודיעין, ולהעלות את דרגתה מדרגת סגן ניצב לניצב משנה. תשומת ליבו של בית המשפט הנכבד, כי מדובר במסמך פנימי אשר העותרת מודעת לקיומו ותוכנו, אך אינה מורשית להעתיקו, ולפיכך לא עלה בידה לצרפו כנספח.

7. החלטתו של הספ"כ הארצי נשענה על כישוריה של העותרת, היותה קצינה מצטיינת, ניסיונה הרב, מקצועיותה הבלתי מתפשרת והמלצת גורמי המקצוע הרלוונטיים. למותר אף לציין, כי העותרת עומדת בכל תנאי הסף ואמות המידה הקבועים בהנחיית המשרד לביטחון לאומי 02.01.02 ("גיוס, מינוי, העלאה בדרגה ופרישה של קצונה בכירה במשטרת ישראל ובשירות בתי הסוהר" (21.12.2010)) ונוהל אמ"ש 05.02.08 ("מינוי, קידום ושיבוץ של קצינים לתפקידי רפ"ק ומעלה" (11.4.2018)).

עת/3	נוהל אמ"ש 05.02.08;
עת/4	נוהל המשרד לביטחון לאומי 02.01.02;

8. היות ועסקינן במינוי וקידום "קצין משטרה בכיר", כמשמעות מונח זה בסעיף 1 לפקודת המשטרה, אזי בהתאם להוראות סעיף 7 לפקודת המשטרה, על המינוי והקידום להיעשות על

ידי משיב 1, השר לביטחון לאומי. כאמור בפתח הדברים, משיב 2 מסר את המלצתו בעניין העותרת למשיב 1 בחודש יולי 2025.

9. לפי מיטב ידיעתה של העותרת, בחלוף שלושה חודשים, ביום 26.10.2025, בשל העדר כל התייחסות מצד משיב 1 להמלצה האמורה, ועל רקע חשש מפני עיכוב בלתי מוצדק בקידום של מספר קצינים נוספים, פנו המשנים ליועצת המשפטית לממשלה, עוה"ד גיל לימון ושרון אפק (להלן, **המשנים ליועמ"ש**) ליועץ המשפטי של המשרד לביטחון לאומי, בדרישה להבין את פשר העיכוב בקידומה של העותרת. פנייתם זו לא זכתה לכל מענה, הגם שנשלחו לאחריה מספר תזכורות נוספות, האחרונה שבהן ביום 18.12.2025.

10. נוכח שתיקתו, ביום 8.1.2026 פנו המשנים ליועמ"ש למשיב 1 באופן ישיר. במכתבם הנושא את הכותרת "חשש להתערבות פוליטית פסולה בקידום של קצינים במשטרת ישראל", ציינו המשנים ליועמ"ש, כי הסמכות הנרחבת המוקנית למשיב 1 בתחום המינויים והפיטורים במשטרת ישראל "מייצרת פוטנציאל לתלות ולזיקה בין הדרג הפוליטי לבין פעילותם האופרטיבית של שוטריה". עוד הוסיפו, כי על רקע החשש האמור נחתם עם משיב 1 מסמך עקרונות על רקע העתירות הנוגעות להעברתו מתפקידו, שמטרתו, בין היתר, "למנוע, ככל הניתן, ניצול לרעה של סמכות המינויים" בפרט בתפקידים רגישים, ובתוך כך "להקפיד על קיומו של הליך תקין ומתן משקל הולם להמלצות גורמי המקצוע במשטרה בדבר קידום של קצינים".

חרף ההבנות שגובשו עמו, ציינו המשנים ליועמ"ש, משיב 1 מעכב את קידומה של העותרת, וזאת בניגוד להמלצת משיב 2 והספ"כ הארצי וללא טעם מבורר וענייני, שעה ש"קצינים אחרים שלגביהם ניתנה המלצת קידום באותו סבב שיבוצים – אכן קודמו". בשל כך, חתמו הנ"ל את מכתבם וציינו "שהתנהלות זו מעוררת חשש כבד להמשך השימוש לרעה בסמכות המינויים במשטרת ישראל הנתונה בידיך, כאמצעי להשפעה פוליטית פסולה באופן שאינו מאפשר לשמור על עצמותה של משטרת ישראל ואופיה כגוף ממלכתי וא-פוליטי".

ע/5	פניית המשנים ליועמ"ש מיום 8.1.2026 ;
-----	--------------------------------------

11. ביום 13.1.2026 נאות משיב 1 – לראשונה – להתייחס לפנייתם של המשנים ליועמ"ש בנוגע לעותרת. בהתייחסותו העלה משיב 1 כלפי העותרת שתי טענות, בהסתמך, כך לדבריו, על מידע גלוי שמצוי בידיו :

א. אחת, טענה שלפיה מדובר ב"קצינה הפועלת באופן שיטתי ומתמשך להציג מצגי שווא, להטעות גורמים חיצוניים למשטרה, לשקר ביודעין, לפעול בניגוד לחוק וליטול לעצמה סמכויות של דרג נבחר", וכן, כי בעת שהופעה העותרת כנציגת משטרת ישראל

בוועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, היא "הביעה שוב ושוב עמדות בניגוד לכללים, לעמדת המחשלה, למדיניות [משיב 1] ולמדיניות [משיב 2]".

ב. שנייה, טענה שלפיה ביום 10.9.2025, העותרת הוציאה תחת ידה מכתב למנכ"ל חברת החשמל, עליו חתמה בתואר "מ"מ רמ"ח חקירות", ללא שמונתה על ידו לממלאת מקום.

תשובתו של משיב 1 למשנים ליועמ"ש, 13.1.2026 ;	עת/6
--	------

12. ביום 8.2.2026 שבו ופנו המשנים ליועמ"ש למשיב 1, כי הוא כבש את טעמיו לאי-קידומה של העותרת משך זמן רב, וזאת "חרף העובדה שלפי הנמסר לנו גורמי המקצוע המטרה ודרג הפיקוד הבכיר לא הצביעו על כל טעם שיש בו, ולו בקירוב, כדי להצדיק את עיכוב קידומה".

עוד הוסיפו הללו, כי לפי מיטב ידיעתם, למן המועד שבו הומלץ על ידי משיב 2 והספ"כ הארצי לקדם את העותרת ועד להתייחסותו הראשונה והיחידה של משיב 1 בקשר לנושא, קרי – פרק זמן של למעלה מחצי שנה, הוא כלל לא טרח לפנות למשיב 2 בקשר לטענות המועלות על ידו. "די באמור" הודגש, "כדי לבסס את החשש הכבד באשר לשיקולים זרים העומדים בבסיס ההחלטה לעכב את המינוי הרגיש, ולבסס חשש כבד כי הנטען במכתבך מהווה, הלכה למעשה, כסות בדיעבד להחלטה שיסודה בשיקולים זרים".

לבסוף ציינו המשנים ליועמ"ש, כי עמדות מקצועיות המוצגות על ידי קציני משטרה בפני מוסדות המדינה והכנסת, נקבעות בשיח מקצועי ופיקודי בתוך המשטרה, וכי ככל שבפיו של משיב 1 טרוניה בנוגע לעמדות אלו עליו "לפנות [למשיב 2] לבירור העניין על-ידו ולטיפולו". כך או כך הודגש, כי משיב 1 אינו "מוסמך" להעניש קציני משטרה על עבודתם המקצועית, בדרך של הקפאת קידומם בניגוד להמלצת הספ"כ, רק משום שהיא אינה לרוחך".

תשובת המשנים ליועמ"ש למשיב 1, 8.2.2026 ;	עת/7
--	------

13. ביום 9.2.2026 פורסם פסק דינו של בית משפט נכבד זה בתיק עת"מ 60933-09-25 **סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'**, בעניינה של קצינת משטרה אחרת שמשיב 1 עיכב את קידומה במשך זמן רב, בלא שניתן לכך כל הסבר (להלן, **פס"ד סבן**). בדומה-עד-זהה לענייננו, הנמקתו של משיב 1 בעניין מניעת קידומה של אותה קצינה אף היא אחרת מאד לבוא, וטעמיה נסובו כולם על מעשים שעשתה, לטענתו, תוך ביצוע תפקידה.

בית משפט נכבד זה לא חסך את ביקורתו על התנהלות משיב 1 וקבע, כי התעלמותו מפניות חוזרת ונשנות בקשר לקידומה של אותה קצינה, חרף המלצת הדרג הפיקודי והמקצועי לקדמה, כמוה כ"סירוב ללא נימוקים". עוד נקבע בפסק הדין הנ"ל, כי משיב 1 נמנע מלנקוט כל פעולה בקשר לטעמים המצויים בבסיס הנמקתו המאוחרת להימנע מקידומה של אותה קצינה, וכי

ממילא לא ננקטו צעדים ארגוניים נגדה, פיקודיים ומשמעתיים כאחד, בקשר עם הדברים הנטענים נגדה על ידו.

לפיכך הכריע בית משפט נכבד זה, כי התנהלותו של משיב 1 לוקה בחוסר סבירות קיצוני.

14. בסמיכות זמנים יוצאת דופן, עוד באותו יום, שלח משיב 1 למשנים ליועמ"ש מכתב הנושא את הכותרת "החלטתי בעניינה של [העותרת]", הנסמך – על-פי הנטען בו – על פס"ד סבן. במכתבו הנ"ל, חזר משיב 1 על כלל טענותיו במכתבו למשנים ליועמ"ש מיום 13.1.2026, אולם זו הפעם הוסיף רשימת עבירות משמעותיות שלדבריו נעברו על ידי העותרת במעשיה המתוארים. לאור כל האמור, ציין משיב 1, כי החליט שלא למנות ולקדם את העותרת לתפקיד ולדרגה שהומלצו בעניינה על ידי משיב 2 והספ"כ הארצי. היא ההחלטה נשוא עתירה זו.

עת/8	החלטתו של משיב 1 בנוגע לעותרת, 9.2.2026;
------	--

15. ביום 11.2.2026 פנתה העותרת למשיב 1 לטובת מיצוי הליכים והעמדת התנהלותו לביקורת שיפוטית. בפנייתה הבהירה העותרת למשיב 1, כי הסמכות המוקנית לו בסעיף 7 לפקודת המשטרה אינה ניצבת לבדה בבחינת סמכות בלעדית ומוחלטת, אלא שכל סמכות סטטוטורית, בפרט בכל הנוגע למינויים, היא כפופה לעקרונות היסוד ואמות המידה של המשפט המינהלי. יתרה מכך, במקרה דהכא, סמכותו של השר נדרשת להשתלב עם פקודות המשטרה המסדירות את נושא הקידום והמינוי של קצינים בכירים. מעמדן הנורמטיבי של פקודות אלו הוא כשל "דינים".

עוד הוסיפה העותרת, כי החלטתו של משיב 1, על אחת כמה וכמה בסמיכות יוצאת דופן לפרסום פס"ד סבן, מושתתת על שיקולים זרים, נוגדת את עמדת הדרג הפיקודי והמקצועי של משטרת ישראל וקוראת תיגר באופן גלוי על עצמאותה בכלל, ואגף החקירות והמודיעין בפרט. בהתייחס לטענותיו של משיב 1, ציינה העותרת, כי הן נשענות על תשתית עובדתית מוטעית, כי לא נפל כל פגם בהתנהלותה המקצועית וכי משיב 1 ממילא לא טרח לערוך כל בירור עובדתי בנושא.

בשל כל האמור, הדגישה העותרת, כי החלטתו של משיב 1 בעניינה לוקה בחוסר סבירות קיצוני ודינה להתבטל; משיב 1 התבקש להשיב לפנייה עד ליום 19.2.2026, אך טרם עשה כן.

עת/9	פניית העותרת למשיב 1, 11.2.2026;
------	----------------------------------

16. להשלמת התמונה יובהר, כי העותרת התבקשה על ידי היועץ המשפטי של המשטרה להגיב לגוף טענותיו של משיב 1. לפי מיטב ידיעתה, בהתבסס על עמדתה הנ"ל נשלחה התייחסות ארגונית מטעם ר' אח"מ למשיב 2. מדובר בתכתובת פנימית שלא ניתן לעותרת היתר לצרפה כנספח.

* * *

נימוקי העתירה והעילות לקבלתה

17. ביום 21.2.2024 פורסם פסק דינו של בית המשפט העליון בעניין בג"ץ 8910/22 **אורני פטרושקה נ' ח"כ בנימין נתניהו**. העתירה דשם ביקשה לקבוע, כי מינויו של משיב 1 לשר לביטחון לאומי הינו חסר סבירות באופן קיצוני. בית המשפט העליון אמנם דחה את העתירה, אולם הדגיש שקביעתו, כמו גם עמדתה של היועצת המשפטית לממשלה באותה עתירה (משיבה 3 בענייננו), מתבססת "בין יתר השיקולים, על יסוד עצמאותה של המשטרה", וכי חרף סמכותו של משיב 1 לקבוע את מדיניותה הכללית של המשטרה "אין הוא משמש כ"מפכ"ל עליון", שכן "המשטרה היא גוף עצמאי אשר הפעלת סמכויותיו נעשית בנפרד למגרש הפוליטי, ויחסי הכוחות בין המשרד לביטחון לאומי ובין המשטרה הם כאלה השומרים על האיזון הנאות בין עצמאות המשטרה לבין הפיקוח על פעולותיה" (**שם**, בפסקה 31 לפסק דינו של השופט עמית).

18. חודשים ספורים לאחר מכן, הוגשו ארבע עתירות נוספות המבקשות להעביר את משיב 1 מתפקידו (בג"ץ 9037-08-24 **גלעד יאיר הכהן נ' ח"כ בנימין נתניהו, ראש הממשלה**). במסגרת תגובתה המקדמית לעתירה, צרפה היועצת המשפטית לממשלה מסמך "עקרונות ביחס לממשק בין השר לביטחון לאומי ומשטרת ישראל" שהושג על דעתו ובהסכמתו של משיב 1 (להלן, **מסמך העקרונות**).

פרק ה' במסמך העקרונות, נוגע ל"ממשק השר והמשטרה בנושא מינוי וקידום שוטרים", ומורה כך: "מינוי וקידום שוטרים יעשו בהתאם לנהלי משרד הבל"מ והמשטרה", וכן כי "תהליך המינוי על לדרגת ניצב (לא כולל) יתקיים על בסיס המלצותיו המקצועיות של הספ"כ והמפכ"ל, ודחייתו תחייב הנמקה בהתאם לדיון".

נספח "עקרונות היחס לממשק בין השר לביטחון לאומי ומשטרת ישראל", מתוך תגובתה המקדמית של משיבה 3 בבג"ץ 9037-08-24 ;	עת/10
---	-------

בית המשפט העליון רשם לפניו את העקרונות האמורים והורה לצדדים להוסיף ולעדכן בדבר יישומם בהמשך (החלטה מיום 5.5.2025). לפי מיטב ידיעתנו, ביום 4.2.2026 נקבע, כי העתירה תידון בפני הרכב של תשעה שופטים, ובד בבד ניתן צו על-תנאי המופנה לראש הממשלה לבוא וליתן טעם מדוע לא יעביר את משיב 1 מתפקידו – "וזאת, בשים לב, ומבלי למצות, לטענות הנוגעות לפעולות השר בתחום החקירות המינויים".

19. כאמור לעיל, בחודש יולי 2025 החליטו משיב 2 והספ"כ הארצי למנות את העותרת לתפקיד ראש מחלקת חקירות בחטיבת החקירות ולהעלותה לדרגת ניצב משנה. מדובר בתפקיד רגיש מאין כמותו, בין השאר משום שממלאו נדרש לדון, לקבוע מדיניות ולקבל החלטות בסוגיות עקרוניות הנוגעות לחקירת תיקי שחיתות שלטונית, עבירות ביטוי וגביית אמרות מעורכי דין ועיתונאים.

20. למען שלמות התמונה יוסבר, כי בהתאם ל**נוהל אמ"ש 05.03.08**, הליך קידום של קציני משטרה לדרגת נצ"מ מתחיל ב"דיון תנועות" הנערך בפני פורום הספ"כ הארצי בראשות המפכ"ל ובהשתתפות ראש מחלקת כוח אדם וראש ממד"ה (מחלקת מדעי ההתנהגות במשטרת ישראל). במסגרת זו נאספים ומוצגים נתוניו של הקצין, תפקידים שביצע בעבר, נתוני הסף ונתונים תומכי החלטה נוספים, וכן חוות דעת מטעם הגורם המקצועי המטה הארצי (במקרה דהכא) וחוות דעתו של המפקד הישיר. עוד נדרש, לבחון את נתוני המשמעת של הקצין, על מנת לוודא שאין מניעה לקדמו בהיבט הזה.

עניינו של קצין שנמצא מתאים מבחינה ארגונית ומקצועית לקידום, יעלה ל"דיון שיבוצים" בפני הספ"כ הארצי, ועם קבלת החלטה מקדמת בעניינו, יומלץ על ידי משיב 2 שכך ייעשה, בפני משיב 1 (לסקירה מקיפה וממצה בנוגע להליכים המינז, הקידום והשיבוץ במשטרת ישראל, ראו: דו"ח מבקר המדינה, **הליכי מינוי קצינים במשטרת ישראל** (8.5.2018)).

21. כפי שהובהר לעיל, מעמדן הנורמטיבי של הוראות, פקודות ונוהלי משטרת ישראל הוא כשל "דינים", בהתאם להוראות סעיף 9ג(א) לפקודת המשטרה. מדובר בהסדר נורמטיבי משלים לסמכות המוקנית למשיב 1 בסעיף 7 לפקודת המשטרה, אשר ממילא, כאמור, יש להפעילה בהתאם לעקרונות היסוד של המשפט המינהלי (**פס"ד סבן**, בפסקאות 44 ו-58).

22. בשים לב לכך שסמכותו של משיב 1 מותנית מלכתחילה בהמלצה של משיב 2, המבוססת על הליך מקצועי רחב היקף המוסדר ב"דינים" ובהנחיות מינהליות –

"12. [...] בפסיקה הובהר כי בתרחיש שבו הפעלתה של סמכות מינהלית טעונה התייעצות עם גוף מיעץ, הרשות המוסמכת חייבת ליתן משקל ראוי להמלצה שמוצגת לפניה... שאלת המשקל שאותו יש ליתן להמלצות אלו תלויה בנסיבות המקרה, ובכלל זה במעמדו ובמומחיותו של הגוף המיעץ, אך מכל מקום ברי כי נדרשים נימוקים מבוססים וענייניים על מנת לדחות [...]". (בג"ץ 8951/22 אגוד מכוני הרישוי בישראל נ' שר האוצר ואח' (14.7.2024))

מעמדן של המלצותיו המקצועיות של הספ"כ הארצי בנוגע למינוי וקידום קציני משטרה ומשקלן, נדונו זה מכבר בבית המשפט העליון במסגרת בג"ץ 5562/07 **שוסהיים נ' השר לביטחון פנים** (23.7.2007), וכך נקבע בעניין זה:

"השוטרים הם המשאב האנושי עליו בנויה המשטרה, ואין גורם חשוב מהם לקביעת רמתה ואיכותה של המשטרה... המשימות המיוחדות המוטלות על המשטרה כגוף היררכי, מחייבות שיקול דעת מקצועי מיוחד בהליך המינויים ואיוש התפקידים... הנהגת המשטרה היא בעלת היכולת המקצועית להחליט על התאמת מועמדים לתפקידים השונים; היא המודעת לצרכי המערכת,

לדרישות התפקיד, ולמידת התאמתו של המועמד לשמש בו. חזקה עליה כי שיקוליה בהליכי המינויים הם שיקולים מקצועיים וערכיים. חזקה עליה כי היא מודעת לחשיבות העליונה של תפקידה של המשטרה במערכת השלטון, ולחשיבות המיוחדת באיוש נכון וראוי של התפקידים השונים במסגרתה, החל בדרגים הנמוכים ועד להנהגה הבכירה, לצורך עמידה במשימותיה והבטחת אמון הציבור בפעולתה."

עוד ראוי להפנות לעמדת המדינה, כפי שנלקחה בחשבון במסגרת בג"ץ 1993/03 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ראש הממשלה, מר אריאל שרון** (9.10.2003), בפסקה 34 לחוות דעתו של השופט א' ריבלין:

"הבאנו בחשבון החלטתנו גם את טיבן של סמכויות השר בהקשר הנדון. אכן, אין להקל ראש ולהמעט בחשיבותן של סמכויות אלה, אולם השר לביטחון פנים אינו "מפכ"ל-על", ובהקשרים הרלבנטיים לענייננו, סמכויותיו הן סמכויות של פיקוח, אישור וקביעת מדיניות. בתשובתה מציינת המדינה, כי באשר להליכי מינויים של קציני משטרה בכירים, אופן הפעלת הסמכות על-ידי השר:

"כפוף לכללי המשפט המנהלי, וככזה הוא מותנה בחובת היועצות, ושמיעת עמדת המפקח הכללי של המשטרה וגורמים מקצועיים נוספים, עובר למינוי. ככלל המפקח הכללי של המשטרה הוא המציע לשר את מועמדיו לכל תפקיד ותפקיד, שכן הוא, כמי שעומד בראש המערכת, נדרש לעבוד עם הקצין שייבחר. דחיית מועמד של המפקח הכללי, ומינוי אדם לתפקיד שלא על דעת המפקח הכללי טעונים העלאת נימוקים כבדי משקל על-ידי השר, והללו כפופים לביקורת שיפוטית..."

23. החלטתם של משיב 2 והספ"כ הארצי התגבשה בתום הליך מקצועי סדור ומקיף, שקדמו לו דיוני תנועות שבהן העותרת נמצאה מתאימה לקידום (למען הבהירות: דיוני תנועות מיום 2.3.2023 ומיום 23.6.2024). למותר לציין, כי נמצא שהעותרת עומדת בכל תנאי הסף ואמות המידה הקבועים הן בנוהל המשטרתי הנוגע לקידום ומינוי שוטרים, והן בהוראות מקבילות הקבועות בהנחיה המינהלית הרלוונטית של המשרד לביטחון לאומי (לחשיבותן, נחיצותן ומעמדן של הנחיות מינהליות, ראו: ד' ברק ארז **משפט מינהלי** כרך א 232-234 (2010); דותן **החובה לקבוע כללים מינהליים** משפטים כ"ג 437, 458 (תשנ"ד-1994)). החלטתם של הספ"כ הארצי ומשיב 2 נעשו בהתבסס על נתונים המקצועיים של העותרת, היותה קצינה מצטיינת, מוערכת ועתירת ניסיון מעשי ופיקודי בתחומי החקירות והמודיעין.

24. שתיקתו של משיב 1 החל מיולי 2025, מועד ההחלטה בדבר מינויה וקידומה של העותרת, ועד ליום 13.1.2026, משך כשבעה חודשים, היא לבדה אומרת דרשני ומנוגדת לחובתו הכללית בדין לפעול במהירות ובהגינות, ואף סותרת את המתווה שהוסכם עליו במסמך העקרונות, לנמק "בהתאם לדין" כל החלטה הדוחה המלצות מקצועיות בדבר מינויים.

25. בהינתן העובדה שמשיב 1 התעלם מפניות חוזרות ונשנות שנעשו למשרדו בעניין זה מטעם המשנים ליועמ"ש, ובשים לב לכך שטעמיו לעיכוב הקידום עלו לראשונה רק במענה לפנייתם הישירה אליו, אזי מתעורר חשש ממשי שעמדתו מבוססת על שיקולים זרים ובלתי ענייניים, בבחינת הנמקה בדיעבד שמטרתה לחפות על התנהלותו הקלוקלת ומחדליו.

26. הדברים מקבלים משנה תוקף בשל כך שה"אירועים" המרכזיים נשוא מכתבו של משיב 1 מיום 13.1.2026 והחלטתו מיום 9.2.2026, אירעו למעלה משנה עובר להחלטתם של משיב 2 והספ"כ הארצי לקדם את העותרת. ואף על פי כן, קולו נדם לאורך כל התקופה ולא נעשתה כל פניה מטעמו למשיב 2 או למפקדיה של העותרת לטובת בירור העניין, לא כל שכן נמנע הוא במפגיע מלהעניק לעותרת זכות טיעון בסיסית בקשר לנטען.

טעם לפגם גם נמצא בהיפוך היוצרות הטבוע במכתבו של משיב 1 מיום 13.1.2026, אותו חתם בדרישה: "בנסיבות אלה, וכבירור ראשוני בלבד, אבקש לקבל הסברים על האירועים החמורים המתוארים במכתבי זה", משל המשנים ליועמ"ש, משטרת ישראל והעותרת הם אלו שמילאו פיהם מים במשך חודשים רבים ללא הסבר מניח את הדעת.

בדיעבד ברור לחלוטין, כי היפוך יוצרות זה הוא התגלמות האקדח של צ'יבוב, שניתן לתארה כך: התעלמות ארוכה <-- דרישת הסברים בתגובה לביקורת <-- שבירת כלים מהירה בהעדר הסברים.

27. אילו משיב 1 היה פועל כדין, בהתאם לחובות הרובצות לפתחו מכוח כללי המשפט המינהלי ובהתאם למסמך העקרונות שנערך על דעתו ובהסכמתו, אזי היה נוכח לגלות, כי אין באף אחת מן הטענות שהעלה כלפי העותרת במכתבו מיום 13.1.2026 ובהחלטתו מיום 9.2.2026 כל ממש. מוטב היה אילו משיב 1 היה טורח לברר ולבסס את טענותיו, טרם ההין לכנות קצינה מצטיינת במשטרת ישראל ככזו הפועלת "להציג מצגי שווא", "להטעות גורמים חיצוניים למשטרה", וחמור מכך – "לשקר ביודעין".

הלכה למעשה, כל אימת שהעותרת ייצגה את משטרת ישראל בפני מוסדות מדינה, לרבות ועדת החוקה חוק ומשפט בכנסת, קדמה לכך היערכות מקצועית אינטנסיבית, בין השאר, על יסוד דרישות מקדימות למידע ונתונים. משנתבקשה עמדה ארגונית מטעם משטרת ישראל ביחס לסוגיה מקצועית מסוימת, קדמו לכך התייעצויות ושיבות עבודה בראשות ראשת חטיבת החקירות. עמדת החטיבה לעולם קיבלה אישור מטעם ראש אח"מ עובר להצגתה. יתרה מכך,

בכל דיון שהתקיים בכנסת שבו הוצגה עמדה מטעם משטרת ישראל, אזי עמדה זו הועברה קודם לכן לקבלת דירקטיבת מפכ"ל באמצעות ראש אח"מ, וזו הועברה באמצעות לשכת מפכ"ל למשרדו של משיב 1.

אם לא די בזה יובהר, כי מפקדיה של העותרת ממילא עודכנו על-ידה בסמוך לאחר כל ישיבה שהתקיימה בכנסת בהשתתפותה, על כלל הדברים שעלו בה. לאמור, דבר לא נעשה על דעתה האישית-פרטית של העותרת, אלא בהוראת מפקדיה, בהרשאתם ובהסכמתם.

28. לעניין טענתו של משיב 1 שלפיה, העותרת התהדרה בתואר "מ"מ רמ"ח חקירות" ללא אישורו, הרי שאף בעניין זה – מדובר בהוראה ישירה ומפורשת של ראש אח"מ ועל פי דרישתו, למלא את מקומו של ראש מחלקת חקירות היוצא, נצ"מ ב' חממי, עד לחתימתו של משיב 1 על כתב המינוי של העותרת, וזאת על מנת שלא ליצור ואקום מוסדי. הווה אומר, גם זאת לא נעשתה על דעת עצמה אלא בהוראה ישירה של מפקדיה.

29. לדאבון הלב, טענותיו הכבושות של משיב 1, הן במכתבו מיום 13.1.2026 והן בהחלטתו מיום 9.2.2026, הן מופרכות, סלקטיביות, שגויות ומטעות. הן נשענות על רסיסי ציטוטים שהוצאו מהקשרם, בשילוב אינטרפרטציה מוטית שיצק אליהן משיב 1, בהתאם לצרכי השעה.

כאמור וכפי שצינו המשנים ליועמ"ש, מאז קרות האירועים המפורטים במכתבו של משיב 1 מיום 13.1.2026, הוא לא טרח לפנות בטרזוניה כלשהי למשיב 2 או למפקדיה של העותרת, בקשר עם הטענות המיוחסות לה. לו היה פונה, כאמור, היה נוכח לגלות שהעובדות עליהן ביסס את שתיקתו במשך חודשים, ובהמשך – את החלטתו, שגויות מן היסוד.

אילו היה בטענותיו של משיב 1 מן האמת, חזקה עליו שהיה פונה לגורמים המוסמכים במשטרת ישראל על מנת שיערכו בירור וינקטו בצעדים פיקודיים או משמעתיים נגד העותרת בנוגע לטענותיו, אולם המציאות מלמדת אחרת.

למעשה, לפי מיטב ידיעתנו, משיב 1 לא ראה לנכון לפנות למשיב 2 או לכל גורם מוסמך אחר במשטרת ישראל, גם לאחר מכתבו מיום 13.1.2026 למשנים ליועצת המשפטית לממשלה, ואף לאחר החלטתו מיום 9.2.2026.

טעם נוסף לפגם, נמצא בכך שמשיב 1 התיימר לייחס לעותרת עבירות משמעת, במסגרת החלטתו מיום 9.2.2026. אנו סבורים שהוא עשה כן, על מנת לשרת שלוש מטרות שונות:

(-) האחת, כאמור לעיל, להפוך את היוצרות ולהעמיד "משקל נגד" הנחזה להיות בעל משמעות, בעיניו, לשתיקתו ארוכת החודשים;

(-) השנייה, על מנת להקדים להניח תשתית כלשהי, שוב – בעיניו, במטרה לנסות ולהבחין בין העותרת דכאן לבין העותרת בפס"ד סבן (ראו שם, בפסקאות 17, 21,

29, 35, 66 ו-78, שבהן התייחס בית משפט נכבד זה להעדר כל רבב פיקודי או משמעותי בעניינה של העותרת דשם).

(-) השלישית, להטיל מורא על העותרת, חבריה ועמיתיה לבל יפעלו ב"סטיה" מתפיסות העולם של משיב 1, פן יבולע להם. הכיצד? בדרך של זריעת בעתה מפני נקיטה בצעדים הרי אסון כלפיהם בהיבט האישי והארגוני כאחד.

הדברים מקבלים משנה תוקף, בשים לב לכך שהפגיעה בעותרת על רקע מילוי תפקידה, כמוה כפגיעה באגף החקירות והמודיעין של משטרת ישראל, והרתעת חוקרים ובעלי תפקיד בו מפני ביצוע תפקידם ללא מורא – למעט מוראו של הדין.

30. חומרה יתרה גלומה בעצם הטענה הבלתי נתפסת מצידו של משיב 1, במכתבו מיום 13.1.2026 ובהחלטתו מיום 9.2.2026, שלפיה העותרת פעלה בניגוד "לעמדת הממשלה" ו"למדיניות השר". אין זה אלא שיקול פוליטי זר ופסול, הקורא תיגר בגלוי על עצמאותה של משטרת ישראל. והדברים מתעצמים, נוכח רגישותו הרבה של התפקיד אותו העותרת המיועדת לעותרת.

אמור מעתה, כי בעניינה של העותרת, לא זו בלבד שמשיב 1 הפר באופן ישיר את התחייבותו במסגרת מסמך העקרונות בכל הנוגע למינוי שוטרים וקידומם, אלא שנוכח תפקידה הנוכחי של העותרת והתפקיד שלו היא מיועדת, הוא אף פגע – גם אם באופן עקיף – בהתחייבותו שלא להתערב או להשפיע בכל אופן שהוא, במישרין או בעקיפין, בענייני חקירות (ראו: מסמך העקרונות, פרק ד').

31. לסיכום, לאור כל האמור לעיל ובשים לב לנ"ל:

- א. עמידתה של העותרת בכל תנאי הסף ואמות המידה הנדרשים למינוי וקידום, כמפורט בנוהל אמ"ש ובהנחיית המשרד לביטחון לאומי, ובהעדר כל נתון רלוונטי שבכוחו לעכב או למנוע מינוי וקידום;
- ב. המלצתם המקצועית של משיב 2 והספ"כ הארצי למנות את העותרת לתפקיד ראש מחלקת חקירות בחטיבת החקירות, בתום הליך מקצועי מובנה וסדור;
- ג. היות העותרת קצינה מצטיינת, מובילה ומוערכת על מפקדיה ופקודיה;
- ד. העיכוב הבלתי מוסבר מצד משיב 1 במינוי העותרת וקידומה, בהתאם להמלצת גורמי המקצוע, והתעלמותו במשך חודשים רבים מפניות חוזרות ונשנות מצד המשנים ליועמ"ש בנושא זה;
- ה. התשתית העובדתית המאוחרת, המאולצת וחסרת הבסיס שעליה נשענות טענותיו של משיב 1 כלפי העותרת;

ו. נימוקיו הבלתי ענייניים של משיב 1, הכוללים שיקולים זרים גלויים, כדוגמת סטייתת של העותרת מתפיסות העולם ומדיניות הדרג הפוליטי, וזאת בסתירה לעיקרון היסוד בדבר עצמאותה של המשטרה ואף למסמך העקרונות שהושג בינו לבין היועצת המשפטית לממשלה;

אזי, המסקנה המתבקשת היא, כי עיכוב קידומה ומינויה של העותרת עד ליום 9.2.206 והחלטתו הנמהרת של משיב 1 מאותו היום עם פרסום פס"ד סבן, מבוססים על טענות משוללות יסוד, שיקולים זרים, בלתי ענייניים ופוליטיים, הכל בניגוד גמור להמלצתם של גורמי המקצוע ולהתחייבותו של משיב 1 בפני בית המשפט העליון, ולפיכך לוקים בחוסר סבירות קיצוני.

* * *

הסעד המבוקש

32. אשר על כן, בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת:

- א. לקבל את העתירה ולבטל את החלטתו של משיב 1 מיום 9.2.2026;
 - ב. להורות למשיב 1 לאמץ את המלצת משיב 2 והספ"כ הארצי בלא דיחוי, ולמנות את העותרת לתפקיד ראש מחלקת החקירות בחטיבת החקירות, ובד בבד לקדמה ולהעלות את דרגתה לדרגת ניצב משנה;
 - ג. להורות, כי ככל שמשיב 1 לא יעשה כמבוקש לעיל בלא דיחוי, אזי מינויה וקידומה של העותרת ישתכללו מכוח החלטתו של בית המשפט הנכבד;
 - ד. להורות כי מינויה וקידומה של העותרת ייעשו למפרע, החל מחודש אוגוסט 2025.
33. עוד מבוקש בזאת, כי בית המשפט הנכבד ישית על משיב 1 את הוצאותיה ושכר טרחת עורכי דינה של העותרת.

דב גלעד כהן, עו"ד
(40540)

ברטל, כהן, עורכי דין
בא-כוח העותרת

ג' אדר תשפ"ו (20.2.2026)

עתירה מינהלית מס'

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

בענין:

רותי האוסליך
נגד
השר לביטחון לאומי ואח'
העותר
המשיב

תצהיר העותר

אני החתום מטה רותי האוסליך, מס' זהות **02632221**, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה לאמור:

1. אני מכהנת כראש מדור חקירות בחטיבת החקירות, אגף החקירות והמודיעין במטא"ר של משטרת ישראל.
2. תצהירי זה ניתן לתמיכה בעתירה ולאומות האמור בה.
3. האמור בסעיפים 5, 14-10, 28-27 שבעתירה הוא בידיעתי האישית.
4. האמור בסעיפים 9-6, 16, 29 שבעתירה הוא נכון לפי מיטב ידיעתי ואמונתי. המקור לידיעתי ולאמונתי הוא יעוץ משפטי ועיון בנספחים.
5. אני מצהיר כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

חתימת המצהיר

אישור

אני החתום מטה **שגבית**, עורך דין, מאשר בזה כי ביום **19.2.26** הופיע בפני רותי האוסליך המוכר לי אישית / **שגבית** על פי תעודת זהות מס' **025322115** ולאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפני.

עו"ד יו"ש גיב
מ"ד 52678
טל' 050-6277470
חתימת מקבל התצהיר

תוכן עניינים

עמוד	כותרת	נספח
17	גיליונות הערכה שנתיים (דף ראשון והערכה מילולית);	1/ע
36	קובץ ראיונות מפקדים (סני"צ);	2/ע
49	נוהל אמ"ש 05.02.08;	3/ע
72	נוהל המשרד לביטחון לאומי 02.01.02;	4/ע
82	פניית המשנים ליועמ"ש מיום 8.1.2026;	5/ע
85	תשובתו של משיב 1 למשנים ליועמ"ש, 13.1.2026;	6/ע
91	תשובת המשנים ליועמ"ש למשיב 1, 8.2.2026;	7/ע
95	החלטתו של משיב 1 בנוגע לעותרת, 9.2.2026;	8/ע
101	פניית העותרת למשיב 1, 11.2.2026;	9/ע
109	נספח "עקרונות היחס לממשק בין השר לביטחון לאומי ומשרתת ישראל", מתוך תגובתה המקדמית של משיבה 3 בבג"ץ 9037-08-24;	10/ע